

kunde være Narfsag til at gaa lidt videre ved at foreslaa disse Indretninger for Fiskeens Vandring holdes aabne ca. 12 Timer længere ugentlig; derimod har man ikke troet at turde forbyde Garns Besættelse over et Vandløbs hele Brede, da denne Fiskemaade ikke er saa ødelæggende, og man vilde derved næsten ubelukke alt Fiskeri i saadanne Bunde, men har dog foreslaaet, at saadanne Garn ikke maa sættes i den Tid, Fiskegaardene holdes aabne.

Angaaende Frebning af Ferskvandsfisk og Liden for denne, er der imellem Udvalget og Regeringen ingen større principielle Uoverensstemmelse, og de foreslaaede Ændringer ere stete mest af praktiske Hensyn, da nogle Fiskearter vanskelige undgaas at fanges, naar man fisker efter andre.

Da, som foran nævnt, Fiskeriet i de heromhandlede Bunde er privat Eiendomsret, maa det anses for mindre passende, at Indenrigsministeren som saadan kan gribe ind ved at foranledige Udkaft udfærdiget til Regulativer, og uagtet det er ønskeligt, at saadanne komme tilstede, vilde disse nok komme frem, naar man tilsteder de Fiskeriberettigede at foranledige Udkaft til Saadanne. En Del Medlemmer har næret Frygt for, at den enkelte Fiskeriberettigedes Interesse ikke altid kan være betrygget ved, at et Kal af 20 skulde kunne vedtage et saadant Regulativ som skal kunne faae offentlig Præg, og endog efter samme ved saadanne Bunde ansætte faste Oplysningsmænd med samme Myndighed som Politiets Betjente, da det ofte kan hænde, at 20 Lodsseiere kun ere et lille Mindretal af Samme, og tillige kun ere en Ubetydelighed af den til Fiskevandet tilstødende Grund; man har derfor ment at burde foreslaa, at Regulativet vedtages af mindst Halvdelen af de Fiskeriberettigede, som tillige skulde ere mindst Halvdelen af den tilstødende Grund, forbeholdende Enhver Ret til Paaanke til Landvæsen- og Overlandvæsenkommissionen, hvis han finder, at hans Interesser ikke tilbørligen ere varetagne. Andre Medlemmer have anset det for mest praktisk strax at henvise Stridigheder om Fiskeriets Ordning i de her omtalte Bunde til Landvæsenkommissioner, tiltraadte af Fiskeriinspektøren paa Amtmandens Begjæring. Udvalget har foreslaaet, at Fiskeretten for Fremtiden ikke afstilles fra den tilstødende Grundeieendomsret, fordi den første og den sidste Interesse ofte staar i Modstrid til hinanden, naar den ene eier Grunden og den Anden Fiskeretten, og derfor ofte kan være til Hindrer for Vandløbene hældige Regulering og Vandets Afledning og Afbenyttelse i Agerbrugets Interesse, og selv om der i Henhold til Loven af 28de Mai 1880 kan exproprieres Fiskeretten, vil det ved den Fordyrelse, som dette medfører, ofte vanskeliggjøre nyttige Foretagender, og det kan derfor ikke ses rettere, end at det er heldigt, at der ikke indføres

flere af de forkvalede Forhold end som der allerede findes. Kommissionen havde foreslaaet nogle almindelige Regler for, hvad der skulde gjælde ved Sammenstød mellem Fiskeriet og andre Interesser i ferske Bunde; Regeringen har udtalt, at Saadanne helst maatte afgjøres ved Vandløbs Lovgivningen, da en saadan almindelig Regel neppe kan siges at være optagen i den ifjor udkomne Lov, have nogle Medlemmer anset det for rigtigt at følge Kommissionens Indstilling. Ændringer til dette Ufsnit i Henhold til det Udtalte, foreslaas.

Til Ufsnit 3.

Til dette Ufsnit har Udvalget meget lidt at bemærke, da det er enigt i, at, vil man give Lov, maa der ogsaa være fastsat passende Straffe for Overtrædelser, ligesom det maa anses for et stort Gode, at det store Kal af specielle Bestemmelser ophæves, saaledes, at naar dette Forslag udkommer, at man da har en eneste gjældende Lov om dette Forhold. Udvalget mener, at det er heldigt, at de mulige idømte Bøder for Overtrædelse imod den private Ret tilfalder de Fattiges Kasse i det Sogn, hvor Forseelsen er begaaet; ligeledes at de Bøder, der idømmes i Henhold til de af de kommunale Bestyrelser vedtagne Vedtægter, tilfalde vedkommende Kommunekasse. Derimod hvad Forbud af Kjøb og Salg af Fisk angaar, har flere Medlemmer troet at burde indskrænke sig til Forbud mod Kjøb og Salg af Fiskeyngel for at undgaa Maalebestemmelser, hvilke utvilsomt vilde foranledige Fiskerne stor Tidsforbrug, naar de f. Ex. ved hver Baadbræt skulde undersøge, om der i de med lovlige Garn og paa lovlige Liden fangede Fisk fandtes nogle, der ikke havde det lovbestemte Maal; derimod Fiskeyngel, som ikke har Betydning som Mennekesføde, vil ikke forvolde stor Vanskelighed at adskille og efter et Baadbræt at kaste tilbage igjen i Vandet. Andre Medlemmer have derimod ikke ment, at de lovbestemte Maal kunne undværes, om de end kunde sættes lidt mindre end de foreslaaede, og overhovedet ikke tillagt de formentlig praktiske Ulemper ved at følge Regeringsforlaget i denne Henseende en saadan Betydning, at man af den Grund skulde unddrage Administrationen et saa vigtigt Middel som bestemte Maal for hvad der forstaaes ved Fiskeyngel eller umoden Fisk, nødvendigt maa være for at Forbudet mod hensigtsløs Ødelæggelse af Fiskeyngelen kan gjenføres paa rette Maade. I Uoverensstemmelse med Foranstaaende foreslaas Ændringer. De øvrige foreslaaede Forandringer i Lovforlaget ere ikke af større Betydning, end at de kunne begrundes ved en mundtlig Forhandling i Thinget.